

În întâmpinarea
celeia de-a XX-a
aniversări
a eliberării patriei

ANGAJAMENTELE DEVIN FAPTE

Sintem la începutul celui de al doilea semestru al anului, în plină vară, mai frumoasă și mai bogată în înfăptuiri, vara celui de al XX-lea an de la eliberare. E vremea deci cind, fără a slăbi o clipă avântul întrecerii socialiste inițiată în cinstea mării sărbători de care ne despart doar câteva săptămîni, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării fac bilanțul realizărilor din prima jumătate a anului. Siderurgiștii și minerii, petroliștii, constructorii de mașini și de pe marile șantiere, muncitorii, tehnicienii și inginerii din toate sectoarele de muncă, această minunată armată a făuritorilor de bunuri și frumuseți, raportează cu legitimă mîndrie cît anume au realizat din angajamentele pe care și le-au luat în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei. Ne aflăm în perioada cînd modificările pe graficele de producție, schimbările de priveliști se succed cu o uimitoare rapiditate, de la o zi la alta și chiar de la ceas la ceas.

De la Combinatul siderurgic Hunedoara, cetate a fontei și oțelului, aflăm că oțelarii au elaborat în luna trecută, în medie, zilnic mai mult de 230 tone de oțel peste prevederile planului, că de la începutul anului au produs peste plan o cantitate de oțel necesară pentru fabricarea a nu mai puțin de 12 600 tractoare. Și cînd spunem tractoare ne gîndim la făuritorii acestor minunate mașini, la Eroul Muncii Socialiste Ilie Trandafirescu, cel care a turnat motorul primului tractor românesc. Atunci, în primul an, uzina a produs 30 de tractoare. Astăzi din secția de montaj a uzinelor ies într-o singură zi 80. De la 30 la 20 000 de tractoare anual. De la cel dintîi, la cel de acum în aceste zile se va înregistra sub numărul 140 000. Iată un strălucit bilanț al constructorilor de tractoare din Brașov, bilanț ce se va îmbogăți cu alte noi realizări.

La Galați constructorii navali au lansat la apă cel de al 19-lea cargou de 4 500 tone. În primul semestru harnicii muncitorii, inginerii și tehnicienii gălățeni au înregistrat izbînzii fără precedent în istoria șantierului. Șapte vase (patru cargouri și trei motonave) au fost lansate înainte de termen. La construirea ultimului cargou ce poartă numele orașului Pitești s-a folosit o nouă metodă de asamblare care a contribuit mult la scurtarea ciclului de fabricație.

Cine călătorește astăzi prin Valea Jiului are prilejul să aple, chiar de la sursă, cum înțeleg bravii mineri din acest bazin carbonifer să întâmpine cea de a XX-a aniversare a eliberării. Ei au extras peste plan circa 63 000 tone cărbune, iar economiile suplimentare realizate la prețul de cost se ridică la peste 7 milioane lei. Potrivit bilanțului făcut rezultă că la începutul acestui semestru minerii din Valea Jiului și-au depășit angajamentele luate în privința realizării de economii peste plan.

Miile de sate, datorită harniciei, gustului pentru frumos manifestat de harnica noastră țărănime colectivă, capătă înfățișare tot mai plăcută. Se lărgesc străzi, se aliniază garduri, se fac trotuare și se plantează pomi fructiferi și ornamentali. „Pentru cea mai frumoasă comună” a devenit lozincă tuturor. E o adevărată epidemie a parcurilor și grădinițelor de flori. Numai în raionul Slatina, prin munca patriotică depusă de peste 28 000 de cetățeni, au fost amenajate și extinse zonele verzi pe o suprafață de 120 000 metri pătrați. Și tot în această perioadă, adică de la începutul anului, s-au reparat și întreținut drumuri pe circa 100 kilometri, iar economiile realizate se ridică la aproape două milioane lei. În comuna Castelu s-au construit trotuare noi pe o suprafață de 3 200 metri pătrați și s-au amenajat spații verzi pe o suprafață de aproape 20 000 metri pătrați. Și toate s-au făcut și se fac în timp ce pe ogoare se desfășoară cu intensitate întrecerea pentru întreținerea culturilor, stringerea recoltelor și alte lucrări agricole. În raionul Calafat și Corabia, regiunea Oltenia recolta-tul a și luat sfîrșit. În celelalte raioane întrecerea pentru strînsul piinii e tot mai avîntată. Sînt fapte care puse alături de cele ale muncitorimii din industrie ilustrează în mod cît se poate de grăitor participarea deosebit de însuflețită a întregului nostru popor la sporirea avuției naționale, la înfrumusețarea țării, la desăvîrșirea țelurilor și împlinirea idealurilor sale.

PROBA DE ȘARJĂ

DIN INIMA INIMII MELE...

Sub fulgerul roșu de stele,
eroii Doftanei i-aud...

Din inima inimii mele —
cimentul de sînge e ud.

Sub fulgerul roșu de stele,
o foacă mai sună prin vîi,
și-n inima inimii mele,

„Nu ba-teți, nu ba-teți, că-lătî!”

Sub fulgerul roșu de stele,
din lanțuri un bici mi-am făcut,
din inima inimii mele —
gonind sîngerosul trecut.

Sub fulgerul roșu de stele,
în August măreț, Două-și-Trei —
din inima inimii mele
cresc flamuri, și flori, și scîntel...

Sub fulgerul roșu de stele
te-nalță, Republica mea,
din inima inimii mele —
te-nalță sub roșia stea!

Sub fulgerul roșu de stele,
cu mîinile pieptu-mi deschid,
și, inima inimii mele,
și-o dărui, eroic Partid!...

GEORGE DAN

DIN SUMAR

■ ÎN CINSTEA MARI ANIVERSĂRI

pag. a 2-a

■ ÎN IUREȘUL RECOLTĂRII

pag. a 3-a

■ OAMENI DE LA DUNĂRE

pag. a 4-a

ÎN CINSTEA MARII ANIVERSĂRI

Activiștii culturali din raionul nostru se pregătesc intens pentru intimpinarea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei. Pe baza planului elaborat de biblioteca noastră în colaborare cu casa raională de cultură bibliotecile satești și comunale organizează interesante manifestări cu cartea închinată zilei de 23 August.

Dintre acestea o atenție deosebită se acordă acțiunilor complexe, de amploare, în cadrul cărora o anumită tematică se dezbate sub diferite forme. De pildă, manifestarea intitulată: **20 de ani de mărețe realizări s-a realizat**, în mai multe comune, printr-o consfătuire cu cititorii, un concurs **Cine știe, câștigă** și o expoziție de cărți, iar tema **Regiunea Bacău, regiune în plină dezvoltare** printr-un jurnal vorbit, un concurs **Cine știe, câștigă**, și un stand de cărți.

În afară de acestea la biblioteci se desfășoară și alte acțiuni ca: montaje literar-muzicale, seri literare intitulate: **Cintec de slavă patriei dragi, Te slăvim, te cîntăm patrie înfloritoare, Frumoasă ești patria mea și altele**. De curind, bibliotecile din Gherăiești, Budești, Roșiori și Tămășeni au prezentat serile literare: **Mărețele noastre realizări oglindite în literatură, Poezii cîntă eliberarea**. La Săbăoani și Săcuieni spectatorii au făcut o călătorie imaginară pe **Drumurile însoțite ale patriei noastre socialiste**.

În preajma lui 23 August, în majoritatea comunelor se va ține un concurs **Cine știe, câștigă** pe marginea unor volume de reportaje contemporane și cărți social-politice. Pentru a veni în ajutorul concurenților, de pe acum bibliotecile țin consfătuiri și jurnale vorbite pe marginea volumelor respective. Popularizarea și difuzarea cărților social-politice se va face în mod deosebit în cadrul **Săptămîinii cărții social-politice** care va avea loc între 1 și 7 august. Cu acest prilej se vor face recenzii, prezentări, expuneri bibliografice etc.

Bibliotecarii din raionul nostru și-au luat angajamentul ca pînă la 23 August să realizeze 90 la sută din planul anual de cititori și cărți citite. De aceea, ei se străduiesc să organizeze manifestări cât mai atractive în vederea popularizării și răspîndirii cărților în rîndul colectivităților. Avînd și sprijinul organelor locale de partid și de stat, ca și al Bibliotecii regionale Bacău, vom reuși să traducem în fapt angajamentul.

GEORGE BARARU
directorul Bibliotecii raionale
Roman

Pipăruș Pătru, vechi și vestit personaj al folclorului bănățean, este un Păcală al mealegurilor dintre pustă, Cerna și Mureș. El întrunește cele mai luminoase trăsături ale țaranului nostru. Este inteligent, drept, pătruns de bun simț și cu un spirit de observație ascuțit, dar mai ales șod, cum se spune prin partea locului, adică hitru, veșnic pus pe glume. Pipăruș are înainte de toate umor.

De această calitate a eroului nostru și-au amintit și membrii brigăzii artistice de agitație a căminului cultural din satul Babșa, comuna Șanovița, raionul Lugoj. Ei l-au invitat pe nemuritorul Pipăruș să coboare cîteva ore de pe soclul pe care l-a înălțat creația folclorică și să le viziteze satul.

Pînă să ajungă la destinație, Pipăruș are timp să afle cîteva lucruri despre fața nouă a satului colectivizat. Totul i se pare însă de necrezut și el se teme la început că membrii brigăzii vor să-l păcălească. De aceea, plănuieste să nu se lase condus prin locuri dinainte stabilite ci să investigheze de unul singur, după bunul său plac. Modul de trai al colectivităților, chipul nou în care lucrează ei pămî-

ntul, confortul locuințelor îi prilejuiesc tot atîtea revelații.

Programul brigăzii are deci un caracter monografic și este străbătut de haz și optimism robust. Babșa ne apare în tot farmecul său: un sat cu 176 numere de casă, cu toate locuințele noi sau renovate, cu o gospodărie colectivă multilateral dezvoltată unde valoarea zilei-muncă a fost anul trecut de 35 lei și cu o activitate culturală bogată. Căminul cultural al acestei așezări cu nici două sute de familii cuprinde toate formațiile artistice obișnuite: cor, echipă de teatru și de dansuri, taraf și brigadă artistică de agitație. Iar Pipăruș Pătru se

ASPECTE DE LA FAZA INTERREGIONALĂ HUNEDOARA

Pipăruș Pătru în mijlocul colectivităților din Babșa-Banat. Moment din programul brigăzii artistice de agitație prezentat pe scena concursului.

Corul unificat de deschidere a programului prezentat de regiunea Crișana.

Fanfara căminului cultural din Apold de Sus, raionul Sebeș, regiunea Hunedoara

Trio vocal de la căminul cultural din Daia, raionul Sighișoara.

Ce nu știe Pipăruș

convinge cu vîrf și îndesat că aceste formații, cu cîte unu, doi susținători în fiecare casă, nu activează pe hirtie și nu figurează în rapoarte fictive, ci se produc cu regularitate pe scenă. Că luminile culturii și-au croit drum larg către mințile și inimile băbșenilor, se subliniază în multe stihuri din program.

Lui Pipăruș, ca și spectatorului neavizat, îi scapă însă un lucru, poate singurul pe care nu-l află pînă la urmă: identitatea membrilor brigăzii. Despre ei înșiși interpreții nu spun nimic. Nici textierul, dintr-o modestie lesne de înțeles, nu dezvăluie identitatea lor. Sarcina aceasta îi re-

vine reporterului. Putem spune că programul brigăzii artistice din Babșa are o distribuție „tare”. Din ea fac parte 20 de colectiviști (12 femei și 8 bărbați) în frunte cu Radu Ion, președintele G.A.C., Vasile Radu, președintele sfatului popular comunal, Ștefan Laichici, directorul căminului cultural și Dorel Brestoviceanu, gestionarul cooperativei — toți împreună cu soțiile lor. Dragostea acestor entuziaști pentru munca cultural-artistică este dublată de talent autentic. Ajunge să arătăm că atît președintele G.A.C. cît și directorul căminului cultural au absolvit cursurile de dirijorat ale secției externe a Școlii populare de artă din Lugoj și că interpreții brigăzii atacă pe 3 și 4 voci, cu o înaltă măiestrie, cîntece lirice și satirico-umoristice de compozitori clasici sau din folclorul bănățean.

Cu acest program și cu această distribuție „tare”, brigada băbșenilor s-a dovedit a fi în acest an cea mai bună brigadă artistică de agitație sătească din regiunea Banat.

Pipăruș Pătru se poate felicita că a acceptat invitația de a veni la Babșa.

NICOLAE CULCEA

Însemnare

UN RECORD
ÎN SECTORUL PORCIN

Un om înalt, subțirel, ne întâmpină în ușa grajdului. E Gheorghe Negoită staroste sectorului porcine de la gospodăria colectivă din Văcăreasca-Mizil. Auzisem de un exemplar gigant, de o scroafă neobișnuit de prodigioasă care la a doua fătare a făcut 24 de porci. De la naștere au fost separați, crescuți aparte, tocmai datorită unei astfel de obirșii. Este un caz rar dar nu întâmplător. Încă de la înființare, gospodăria din Văcăreasca duce acțiuni de selecție. Ferma de porci a început cu un lot de grășuni. Ea a avut de întâmpinat două greutăți. Prima: porcii Landrace s-au dovedit inadaptabili și încrucșarea cu „Marele Alb” a devenit imperios necesară; a doua: puțini se îndemneau să preia un sector unde pentru început se anunța un ciștiș mic și multă bătaie de cap. S-a oferit Negoită, omul tăcut și modest, comunistul deprins să înfrunte și să înlăture greutățile. A ridicat primul lot de 18 porci. Apoi altul. Azi gospodăria din Văcăreasca are o matcă de 74 de scroafe cu o prolificitate medie de 16 porci pe an. Anul trecut, Negoită a obținut, muncind aici, 420 zile-muncă. Și cum sectorul porcine a ajuns într-un fel punctul de atracție al gospodăriei, vin și-l întreabă: „Cum făcuși, nea Negoită?” Printre cei care dau acum tircoale fermei se spune că ar fi și Damian Petcu și Dumitru Stamate, care au lucrat o vreme la ferma de porci și au părăsit-o când au dat de greu.

— Și cum făcuși, nea Negoită? — Ne-a spus și am putut asculta astfel o întâmplare frumoasă, despre un om devotat profesiei, care a arătat cât de nobilă poate fi munca chiar și la crescătoria de porci.

„Când a fătat prima oară Joița — povestește — era iarnă. Am luat toți godacii cu tirna — așa erau de mulți — și i-am adus la căldură. Ii duceam

la mă-sa numai ca să sugă. Au trăit toți 24. Vara întregă am vegheat porcii în tabăra de câmp”.

Unul din porcii fătați atunci de Joița, căruia nu știe cine i-o fi dat numele de Gheorghe, e acum un vier falnic care se ține după Negoită ca un dulău.

La ferma de porci sint oameni buni, dar Negoită e cel mai bun. Președintele, Tudor Șerban, spune că-i inteligent și disciplinat. Cea de a doua însușire se leagă de faptul că aplică cu strictețe programul de hrănire. Iar el, Negoită, a explicat cum a scurtat ciclul biologic al scroafelor printr-o îngrijire științifică, datorită cărui fapt a făcut ca fiecare scroafă să dăruiască anual gospodăriei, 18 porci. Într-o zi o mină nepricepută a dat drumul în turmă produșilor de prăsilă. I-a căutat, intrigat la culme, și i-a identificat pe toți pină la unul. Și e de mirare cum a putut să facă treaba asta între atâtea sute de porci. „Dacă nu-i separi după calitățile moștenite de la părinți și după vîrste, cum mai poate fi vorba de selecție?” — le spunea tot timpul celor din jur.

A fost la un instructaj al crescătorilor de animale, ținut la Istrița, iar cînd s-a întors avea printre însemnări câteva rețete de hrănire a păsărilor.

— Păi ce-ți trebuia matală asta că doar ești îngrijitor de porci?

— Oi fi, dar erau niște rețete care zice-se că au dat un mare spor de carne și nu m-a lăsat inima să nu le scriu. Noi n-avem păsări? Și scoate rețetele dintr-un volum, unde le pusesse ca semn de pagină pare-se în clipa cînd și-a întrerupt lectura. Ni le citește și le așează la loc, închizînd cartea. Ne uităm pe copertă.

Era volumul întii din „Creșterea animalelor”

V. T.

La noi
la Buhoci

Pe malul stîng al Siretului, ascunsă de lunci și dealuri domoale se află comuna Buhoci. Aici mi-am trăit copilăria, iar acum îmi fericesc tinerețea. Cunosc flece uliță, flece casă și mă bucur împreună cu toți consătenii de realizările împlinite.

Răsfoiesc acum filele din istoria acestei comune, începînd cu cele înălbenite de vreme, despre care am luat cunoștință prin mijlocirea bătrînilor care au trăit amarul acelor ani.

Bordeie șubrede, aruncate în neorînduială de-a lungul Siretului, care cădeau iarna pradă viscoalelor — așa arăta satul pină acum vreo 20 de ani. Locuitorii, oameni harnici și dirji, în pieptul cărora pulsa dorința de a trăi o viață mai bună, erau nevoiți, fie să sgarie un petec de pămînt sărac, fie să muncească pe moșile boierilor Lega sau Gorovei.

Bolile și analfabetismul erau în largul lor. Puțini au fost aceia care în pofida unor mari greutăți reușeau, copii fiind, să urmeze cursurile școlare. Școala din acea vreme? O cămăruță scundă și întunecoasă, cu geamurile sparte, așa cum descria undeva Eminescu școlile moldovene prin care a umblat ca revizor școlar. Un singur dascăl îl învăța tainele slovelor pe copiii din cinci sate dimprejur. Infruntînd mari greutăți, lipsindu-le straietele pentru vreme aprigă de iarnă, acești copii aveau de mers drumuri lungi, reușind totuși să ajungă pină la școală.

Imaginea Buhociului din trecut a rămas undeva, departe. Azi, cînd datorită regimului democrat-popular satul a cunoscut o transformare din temelii, cînd oamenii sint stăpîni pe viața lor, alta este înfățișarea comunei.

De cum intri în sat în locul drumului părăgînit, mergi pe o șosea pietruită, străjuită de pomi tineri. În loc de bordeie acoperite cu stuf și paie ai să întilnești case trainice și frumoase, dintre care majoritatea mai au încă tencuiala umedă. Pe acoperișuri antenele aparatelor de radio țes un plăcut păienjenș. O frumoasă bibliotecă comunală cu peste 5 000 de volume și mai bine de 1 000 cititori, trei biblioteci sătești, două cămine culturale și două cinematografe, satisfac setea de cultură a buhocenilor.

La cele 7 școli construite în ultimii ani vin să învețe peste 800 de elevi. Ei sint îndrumați de 46 cadre didactice. O altă școală este în construcție.

Da, e aproape de necrezut dar este o îmbucurătoare realitate. Comuna care eu ani în urmă avea un singur dascăl are azi 46 de învățători și profesori. Multe din cite s-au împlinit în comună, bunăstarea din casele oamenilor, își au izvorul în dezvoltarea pe care a luat-o gospodăria colectivă. S-au ridicat aici 15 construcții mari, iar averea obștească numără printre altele 451 bovine, 800 oi și 2 500 păsări.

S-ar mai putea spune multe despre comuna mea care în acești 20 de ani de la Eliberare s-a ridicat la viață. Dacă vreodată o să vă aflați pe malul Siretului, nu uitați să veniți să ne vizitați. Merită. O să aveți ce vedea.

TITI GODOCI
—corespondent—

ÎN IUREȘUL RECOLTĂRII

Grăbirea recoltării are rostul ei. Pe de-o parte reduce la minimum pierderile de boabe; pe de altă parte eliberează terenul în vederea arăturilor de vară. Știrile care ne sosesc în aceste zile de pe ogoare, scot în evidență eforturile care se depun pentru a răspunde în timpul cel mai scurt urgențelor acestei campanii. Lucrătorii din gospodăriile de stat, mecanizatorii, colectivizii folosesc din plin fiecare ceas bun de lucru. Ritmul secerișului depinde și de felul cum este organizată munca. La g.a.c. „Timpuri noi” din Polana Mare, brigăzile gospodăriei au fost astfel distribuite pe tarlaua de grîu, încît recoltarea și arăturile de vară se fac aproape simultan.

Dar iată că întrecerea aceasta desfășurată pe întreg cuprinsul țării, pentru terminarea grabnică a culesului, și-a scos în evidență și frunțașii. Aflăm că gospodăriile agricole de stat din trustul Fetești au terminat

primele pe țară recoltarea grîului de pe întreaga suprafață de 15 000 ha. Tractoriștii au executat arăturile de vară mergînd în urma combinelor. Pe 1 500 hectare din suprafața proaspăt arată s-au cultivat plante de nutreț. În raioanele Călărași și Slobozia, recoltarea grîului se află de asemenea de sfîrșite.

Consecință a bunei organizări o constituie și ziua record realizată pe ogoarele ratonului Brăila. Într-o singură zi, mecanizatorii și colectivizii au strîns recolta de grîu și seceră de pe o suprafață de 3 226 hectare. Cu aceasta, 70 la sută din suprafața cultivată cu grîu a fost recoltată. Gospodăriile colective din Gropeni, Scorțaru Vechi, Chișcani și Lacu Sărat au terminat recoltatul.

În raioanele Segarcea și Corabia 28 de gospodării colective au terminat recoltatul păioșelor. Stațiunile de mașini și tractoare care deservesc gospodăriile colective din cele două raioa-

ne, folosind în două schimburi întregul parc de tractoare, au arat o mare suprafață de teren.

Un element de ordin organizatoric (și nu numai atât), îl constituie în această campanie intrajutorarea între gospodării. Cete care au terminat recoltatul deplasează mașinile și cei mai buni combinari la unitățile rămase în urmă. În regiunea Dobrogea primele care au dat exemplu în această privință au fost gospodăriile de stat (G.A.S. Tortonanu, G.A.S. Siliștea și altele).

În campania de recoltare cîmpul nu este numai locul de concentrare a forței de muncă din sat. Forțele culturale ale satului sint de asemenea prezente aici zi de zi, informînd pe colectivizii asupra mersului campaniei de recoltare, informîndu-se la rîndul lor în vederea întocmirii ulterioare, a unor programe culturale autentice, legate strîns de viață.

Recoltarea grîului la G.A.S. Hălăucești-Iași.

CONGO

la fel ca și acum patru ani

Ziarele din apus au subliniat că, părăsind Congo, trupele O.N.U. (retrase la 30 iunie) au lăsat țara așa cum au găsit-o cu patru ani în urmă. Într-adevăr, în patru ani cîți au trecut de la proclamarea independenței, Congo a cunoscut tot ce poate fi mai cumplit: război intern, oameni nevinovați uciși

In activitatea politică din Congo a reapărut Moise Chombe care a alcătuit noul guvern.

Nu se sparge, nu se strică.
...Și în picioare se ridică!
(Desen de NEAGU RĂDULESCU)

sau aruncați în închisori, femei și copii pe drumuri, foamea, bejenia. Tot mai limpede a apărut că nici una din suferințele îndurate n-a fost în folosul popoului congolez. Au profitat de ele cei care au profitat și înainte de bogata colonie Congo, rezervor de avuții nesfîrșite din care niciodată congolezii nu s-au putut hrăni pe săturate.

Guvernul Adoula a demisionat. S-a organizat un referendum pentru noua constituție. Din republică parlamentară, Congo va deveni stat prezidențial. Președinte va fi tot Kasavubu, ca și pînă acum. Moise Chombe, cel care în urmă cu patru ani a fost pofit afară din Congo, a revenit incredințindu-i-se formarea noului guvern.

În rest, în Congo totul e ca acum patru ani. Dar cum era atunci? „Lucrul de care sint sigur este că astăzi Congo este o țară nedevelopată, o țară care prezintă toate semnele subdezvoltării” — spunea ministrul economiei și finanțelor belgiene, Raymond Scheyven în februarie 1960. Iar guvernatorul general colonel Pierre Eyckmans, în cuvîntarea de despărțire pe care a rostit-o cînd a părăsit Congo dădea sfaturi, spunind că țara trebuie scoasă din cercul vicios al sărăciei: „Pentru că produce puțin, Congo e sărac și pentru că e sărac, n-are cu ce să producă mai mult”. De fapt, Congo produce mult, dar producția lui (cupru, cobalt, mangan, diamante industriale, ulei de palmier, cauciuc, bumbac), care i-a îmbogățit pe colonialiști, continuă să fie și azi în folosul lor.

S-a vorbit și s-a scris mult despre situația minelor și a industriei (manufactură) din Congo. Mai puțin se știe despre agricultură. Iată ce se poate citi într-o carte scrisă de doi ziariști belgieni, Pierre Joyey și Rosine Lewin: „În această țară în care 70 la sută din populație trăiește din munca cîmpului, agricultura este sectorul cel mai vitregit al economiei. Venitul anual mijlociu al congolezului este foarte mic... cel al congolezului agricultor nu atinge nici măcar minimum vital... Exploatarea colonială a lăsat agricultura autohtonă în afara progresului tehnic, aproape complet în afara economiei de schimb, lipsind-o de investiții și de cadre. Dar nu s-a mulțumit doar s-o neglijeze. S-a îmbogățit pe seama ei, storcînd-o de vlagă”.

Aceasta este situația în Congo. Acum, ca și în urmă cu patru ani.

DANIELA ROMAN

PREZENȚE ROMINEȘTI PESTE HOTARE

- La Viena a avut loc festivitatea jubileului de 60 de ani de la întemeierea Institutului de fiologie romină de pe lângă universitatea din acest oraș. Festivitatea jubileului a avut loc în prezența a numeroși profesori, studenți și ziariști.
- Institutul pedagogic național din Paris a organizat o expoziție de marionete „Jăndărică”, care va fi deschisă pentru public pînă în toamnă. În 30 de vitrine sint prezentate marionete, fotografii, reproduceri de decoruri și aranjamente scenice care înfățișează vizitatorilor arta păpușarilor romini. Radiodifuziunea olandeză a transmis o emisiune specială, închinată aniversării a 75 de ani de la moartea lui Mihai Eminescu. În cadrul emisiunii, prof. Sigismund Pragano de la Universitatea din Amsterdam a vorbit despre viața și opera marelui poet român. În continuarea programului, Anny Schultema, critic de artă, care a participat la manifestările Eminescu din țara noastră, a recitat din poeziile poetului.
- La primăria orașului Vincennes (Franța) a avut loc recent deschiderea primului festival internațional de artă și cultură populară, organizat din inițiativa Federației franceze a universităților populare. Țara noastră este prezentă cu o amplă expoziție de grafică rominească contemporană, cuprînd 52 lucrări — gravuri în lemn, litografii, linogravuri, afișe, acuarele, aparținînd a 43 artiști plastici romini. Exponatele rominești s-au bucurat de o bună apreciere.
- În sala de festivități de la Karlovy-Vary a fost prezentată producția studioului București — „Străinul”. Filmul rominesc a suscitat comentarii în rîndul criticilor, regizorilor și actorilor aflați la festival. Cunoscuta actriță engleză Betsy Blair l-a felicitat, după spectacol, pe realizatorul filmului.
- S-a încheiat la Moscova cea de-a 6-a Olimpiadă internațională de matematică. În această întrecere anuală a tineretului școlar, inițiată în urmă cu șase ani de R.P. Română, participă cel mai bun elevi-matematicieni din țările socialiste. Printre premianți s-au numărat și 5 elevi romini: Octavian Biscadi din Craiova și Alexandru Vinea din București au fost distinși cu premiul doi, iar Tiberiu Spircu din Arad, Mihai Cherciu din Ploiești și Eleodor Popescu din Turnu Severin au primit premiul trei.
- Postul de radio Cairo a transmis în cadrul emisiunilor culturale un program dedicat muzicii folclorice rominești. Programul a cuprins o prezentare și o suită de piese muzicale din colecția antologia muzicii populare rominești.

Prin țările lumii

MELEAGURI IUGOSLAVE

Călătorului prin Iugoslavia nu-l lipsesc surprizele: pitorescul litoralului adriatic și strălucirea albă a noilor cartiere din Belgrad, asprimea peisajului macedonean și Slovenia acoperită de verdeață, liniștitul Dubrovnik cu vechile sale acoperișuri de țiglă roșie și fremătătorul Zagreb cu hotelurile și magazinele sale moderne.

O călătorie prin țara prietenă e în același timp o incursiune în trecut, o ancorare în prezent și o privire aruncată în viitor.

Trecutul te întîmpină printre altele în muzeul amenajat în vechea cetate a Kalemegdanului din Belgrad. Aici se pot vedea adunate vestigiile ale ocupa-

ției turcești: tunuri, iatagane, lanțuri... Nu lipsesc nici amintirile unei ocupații mai apropiate: arme purtînd inscripții ale Germaniei hitleriste, tot felul de ordonanțe redactate în termeni drastici, fotografii reprezentînd partizani spînzurați de felinarele din Belgrad. Dar tot aici sint expuse și arme ale partizanilor iugoslavi, obiectele lor de campanie, ziarele și manifestele chemînd poporul la luptă. Toate amintesc de eroismul cu care partizanii iugoslavi au acționat pentru eliberarea țării lor de sub jugul fascist. Această luptă a deschis țării drumul prezentului.

Prezentul Iugoslaviei îl reprezintă realizările obținute în anii de muncă

pașnică de după eliberare. Ca să intri pe autostrada care leagă Belgradul — capitala țării — de orașul Zagreb, treci pe lângă una din marile întreprinderi belgradene: Uzina de tractoare și motoare. Muncitorii de aici fabrică motoare Diesel și tractoare pînă la 52 C. P. Anual se fabrică aici 8.000 de tractoare. Ziarele scriu în fiecare zi despre realizările muncitorilor de la șantierele navale din Split, ale celor de la uzinele chimice Balkan sau de la uzinele electrice Elektrosrbia, ale celor ce înalță noua uzină de roți și anvelope la Ruma și ale celor din alte uzine și de pe alte șantiere.

O atenție deosebită se acordă construcțiilor. Ele reprezintă într-un fel Iugoslavia de mîine. Parcurgînd strada principală a Belgradului — bulevardul denumit Terazie — observi siluetele noilor blocuri. Pașii te poartă dincolo de riul Sava, acolo unde a și început să se contureze noul Belgrad. Clădirile vor atinge aici 8—16 etaje. Ele vor fi acoperite cu plăci ceramice și cu tencuie de diferite culori, în care se va răsfrînge soarele. În apartamente comode, înconjurare de spații verzi și de locuri pentru sport și distracții, avînd la îndemînă magazine, școli și alte clădiri de interes social-cultural, vor locui în anii viitori 200.000—250.000 de oameni. Luminile de aici vor putea fi văzute de pe înălțimea Avala, acolo unde cărarea în serpentină urcă spre monumentul ridicat în 1938 în cinstea Eroului Necunoscut.

Fină nu de mult, monumentul de pe Avala construit după planurile marelui sculptor iugoslav Ivan Mestrovici — era considerat cel mai înalt punct al Belgradului. Dar acum construcția înalță aici noua antenă a televiziunii. Săgeata din vîrf va ajunge pînă la 200 metri. Terasile construite în turnul antenei vor îngădui locuitorilor din Belgrad și turiștilor ca o dată ajuns pe Avala să se înalțe încă și mai sus, spre a putea privi ziua străzile animată, noaptea luminile scînteietoare ale capitalei...

RADU ȚIULESCU

În orașul Zagreb, capitala Croației (R.S.F. Iugoslavă), se construiesc în fiecare an oca. 3 000 apartamente. În clișeu: Noi construcții de locuințe pe malul drept al fluviului Sava.

